

Sadržaj

Predgovor

1. Te grozne stvari
2. Šta vas sprečava da pronađete srodnu dušu?
3. Veza određena na nebu
4. Vaša dva unutrašnja glasa
5. Odbacite ego i dozvolite duši da odluči
6. Probajte! Svideće vam se!
7. Zašto je vaš ego tako bedan vodič do veze srodnih duša
8. Ljubav nasuprot opčinjenosti
9. Prepoznavanje srodne duše
10. Preispitivanje vaših romantičnih planova
11. Vi ste biser
12. Šta ljubav ima s tim?
13. Razvod?
14. Izaći nakraj sa strahom od ljubavi
15. Držite se onoga što stvarno želite
16. Kad ne tražite, nađete
17. O spasiteljima i srodnim dušama
18. Preпустите se stručnjacima
19. Kako da stupite u kontakt s vašim vodičem
20. Da li ste pronašli srodnu dušu?
21. Ne odustajte dok ne postignete vezu kakvu želite!

Predgovor

Ako želite da ostvarite bezuslovnu ljubavnu vezu srodnih duša, zar ne bi bilo logično da sledite korake onih koji su u tome uspeli? Ljudi koji su postigli "suđenu ljubav" dobro razumeju da to nije pitanje sreće ili sudbine, već logični rezultat ključnih izbora. Buduće srodne duše su učinile određene postupke i preduzele posebne korake koji su ih doveli do toga da se istinski zadovoljavajuća, bliska veza ostvari u njihovim životima.

Ova knjiga je moj poklon svima koji su nesrećni zbog nedostatka ljubavi, kao što sam i ja jednom bila. Nudim je u znak zahvalnosti svom braku srodnih duša, sa srećnim saznanjem da je taj ispunjavajući odnos dovoljno blizu svakom ko ga zaista želi – samo ako preduzme neophodne korake. Zajedno ćemo proučiti neobična ljubavna iskustva sasvim običnih ljudi koji su postigli "vezu smišljenu na nebu" i tačno videti kako su

to uradili. Kao što ćete videti, mnoge je podučavao mudri unutrašnji glas, koji neki zovu unutrašnji vodič, a drugi ga smatraju intuicijom. Kako god odlučite da ga zovete, ostaje činjenica da su mnoge srodne duše uverene da nikad ne bi ostvarile svoju vezu bez tog uputstva!

Čvrsto verujem da je ljudska žudnja za dubokim, ispunjavajućim i bliskim odnosom božanski inspirisana, i da je univerzum spreman da nas podrži da je ostvarimo. Ubeđena sam da Ljubav odgovara na molbe našeg srca za srodnom dušom tako što nam šalje učitelja da nam pomogne da se povežemo s idealnim životnim partnerom i stvorimo vezu koja će nas ispuniti – i telo i dušu. Ipak, taj nevidljivi mentor retko nudi savet ako ga ne tražimo; ako želimo vođstvo, moramo i da ga zatražimo. Sve dotle dok više volimo da primenjujemo sopstveni plan za romantičnu sreću, učitelj poslat s neba da nam pokaže put, može samo da čeka i tiho posmatra s poštovanjem. Mi čak nećemo ni znati da je on/ona tu!

Da li će vam sledeći primeri uspešnih veza srodnih duša pomoći da pronađete idealnog partnera i stvorite vezu koju ste oduvek želeli? Jedini način da to otkrijete jeste da pokušate i vidite šta se dešava. Sve što ja mogu da vam kažem jeste da je to vredelo za mog muža i mene, i za mnoge srećno spojene osobe, te postoji osnova da se veruje da će vredeti i za vas. Zašto da gubite vreme čekajući i nadajući se pravoj ljubavi, kad možete krupnim koracima hodati stazom koja vas vodi k njoj?

Te grozne stvari

Moje životno ubedenje se oslanja na veru da je usamljenost, mada nije ni redak ni poseban fenomen, čudna i meni i nekolicini drugih usamljenika, ključna tačka i neizbežna činjenica ljudskog postojanja.

Tomas Volf

Kao većina osoba koje su odrasle u disfunkcionalnim porodicama, uvek sam smatrala da su bliski odnosi komplikovani i frustrirajući. Do ranih četrdesetih godina prošla sam kroz mnogobrojne bolne ljubavne veze, a da nisam pronašla toliko željenu srodnu dušu. Svaki odnos je počinjao s velikim nadama i završavao se gubitkom iluzija i slomljenim srcem. Muškarci koje sam volela nisu voleli mene – barem ne dovoljno. Muškarce koji su voleli mene, ja nisam volela – barem ne dovoljno.

Nije bilo nikakve naznake da će se moja sreća promeniti. Moja veza s tadašnjim dragim, Brentom, završila se, manje-više, kao i sve druge. Tog krasnog čoveka sam viđala gotovo cele godine. Bilo nam je divno zajedno; govorio je da me voli. Bez obzira na čarobne trenutke koje smo imali, Brent je veliki deo vremena provodio na svom poslu i nismo bili onoliko često zajedno koliko sam ja želela. Kako su meseci prolazili, a situacija se nije poboljšavala, morala sam da se suočim sa činjenicom da ja nisam glavna Brentova preokupacija u životu.

Reagovala sam tako što sam opsesivno razmišljala o našoj vezi, i pokušavala da smislim kako da nateram Brenta da shvati da smo savršeni jedno za drugo. Delovalo je apsurdno da tako uspešan, senzitivan i duhovan čovek ne može da uvidi grešku koju pravi, jer stavlja težište na svoju karijeru umesto na naš odnos. Zašto nije shvatao da je život ljubav, a ne zarađivanje novca?

Iskreno rečeno, uopšte nisam bila spremna da razmišljam o mogućnosti da ja nisam ono što Brent traži u ženi. Ni slučajno! Problem je neminovno bio u tome što je Brent brkao redosled vrednosti, nikako u meni! Sve bi bilo savršeno onog trenutka kad bih ga dovela u red. Ipak, nisam počela da menjam njegov stav. U jednom trenutku sam postala svesna da bih mogla, ako bih pitala Brenta šta mu smeta, da dobijem odgovor.

Odlučila sam da je najbolja strategija da nateram Brenta da shvati da sam mu potrebna, istovremeno ga uveravajući da bi bilo loše ako okleva da se odluči. S jedne strane, uvideo bi kako nam je divno kad smo zajedno i kakva bih idealna, nezahtevna žena bila. S druge strane, našla bih suptilne načine da mu pokažem koliko sam povređena njegovim zanemarivanjem. Bilo bi dovoljno vremena da upitam Brenta šta on misli kad bih jednom obezbedila da čujem ono što želim. U međuvremenu, nastavila bih da ostavljam utisak da mi je sasvim svejedno u kom pravcu ide naša veza.

Traženje vođstva

Moja opsesija da nateram Brenta da se odluči počela je da okupira sve moje slobodno vreme i pažnju koje sam mogla da odvojim od svoje karijere psihologa i univerzitetskog radnika. U to vreme, proučavala sam meditaciju sa spiritualnim učiteljem i savetnikom Karmelom Koraljo, a takođe sam ozbiljno proučavala spiritualni tekst *Kurs o čudima*. Karmela i knjiga su me ohrabrivale da poverujem da kroz meditaciju mogu da naučim da pristupim unutrašnjem vodiču koji bi mi savetom pomogao da shvatim svoje vrhunske mogućnosti. Spremna da prihvatim pomoć od svakog, počela sam svako jutro da se osamljujem da dosegнем unutrašnje vođstvo u vezi s mojim odnosima.

Umirila bih misli, pozvala svog unutrašnjeg učitelja i potom sedela u tišini čekajući odgovor. Posle nekog vremena odgovori su počeli da stižu. Uskoro sam vodila svakodnevne dijaloge s unutrašnjim glasom koji je, izgleda, pripadao prosvetljenom muškom vodiču. To unutrašnje biće je dobrodošlicom dočekalo moja pitanja, a odgovori su mu bili pronicljivi.. Jedini problem je bio u tome što se meni nije dopadalo kako on vidi moje veze.

Ja sam smatrala da, ukoliko bih imala vodiča, on/ona bi neporecivo stali na moju stranu. Očekivala sam da će moj duhovni saputnik saučestvovati u mojoj tužnoj sudbini zbog nedostatka ljubavne sreće, da će mi skrenuti pažnju na greške i skrivene motive muškaraca s kojima sam se zabavljala, i, uopšte uzevši, da će mi pokazati kako da moji odnosi postanu onakvi kakve želim.

Na nesreću, izgleda da je vodič koga sam dobila imao sasvim drugu ideju o svojoj ulozi. Bio je sve, samo ne saosećajan kad sam izlivala svoj bol i ljutnju zbog načina na koji su me muškarci ostavljali na cedilu; bilo je potpuno nemoguće zainteresovati ga za Brentove greške, a kad smo stigli do strategije kojom bih ga naterala da se odluči, moj vodič nije ponudio nikakvu pomoć. Ubrzo je postalo jasno da moj duhovni pratilac uopšte nije bio zainteresovan za ružne postupke muškaraca u mom životu. Jedino o čemu je uvek želeo da razgovara bilo je o mojim ružnim postupcima prema *muškarcima!*

Retko koja meditacija je prošla bez nekog komentara mog vodiča o tome kako ja namećem svoju volju Brentu. Bila sam duboko ozlojeđena implikacijom da sam neka vrsta nametljive žene. Osim toga, šta je *trebalo da radim? Da Brentu dam potpunu slobodu da odluči o našem odnosu bez ikakvih obaveštenja o mojim željama i potrebama? Šta ako mu dozvolim da izabere, a on ode?*

Ipak, moj vodič je bio nepomerljiv u naglašavanju negativnih efekata moje taktike stalnog pritiska. Već sam znala da su majka i bivša žena često kontrolisale mog dragog preko osećaja krivice, a moj unutrašnji glas mi je sad pokazao da, kao rezultat toga, postoji deo Brenta koji duboko veruje da je on destruktivna ličnost koju uvek povređuje žena koju voli. Ako mu je bilo verovati, Brent je bio uveren da ljubavna veza neminovno uključuje patnju i žrtvu. On je mogao samo da odustane od stvari koje mu prijaju da bi zadovoljio ženu koju voli, ili da radi ono što je najbolje za njega, po cenu da je povredi. Nije bilo načina da oboma bude dobro.

Moj vodič je tvrdio da je veliki deo Brentovog odbijanja da odluči o našem odnosu poticao od njegovog straha da će me razočarati i da će zbog toga morati da oseća još veću krivicu od one koju već oseća. A ja sam

koristila njegovo loše osećanje o samom sebi i to nazivala ljubavlju. Šta mi je Brent ikad uradio, nežno me je upitao moj vodič, da zasluži da ga tretiram s takvim nedostatkom razumevanja i poštovanja?

Jednom sam čula da meditaciju opisuju kao "dugi niz ponižavanja", i tokom ovog perioda to mi se činilo sasvim tačno. Moj vodič je posvetio veliki broj naših jutarnjih razgovora da ukaže na načine na koje sam ja koristila svoje žensko lukavstvo da uhvatim muškarce u klopku i nateram ih da se ponašaju po mojoj volji. Sećam se jednog razgovora kad sam se naročito samosažaljevala. "Zašto uvek moram da se spetljam s tako tvrdoglavim, krutim ljudima?" cvilela sam.

Mislila sam da je bilo jasno da je pitanje bilo samo retoričko, ali moj vodič nije nameravao da propusti priliku. "Zato što si samlela svakog ko nije bio dovoljno jak da ti se odupre", odgovorio je.

"E, baš ti hvala!", zarežala sam. "Izgleda da misliš da sam pravi skot!"

"Nisi skot", odgovorio je. "Ali nemoj da se lažeš. Imaš svu snagu jednog Božijeg deteta, i kad je usredsrediš da dominiraš umom nekog drugog, zaista si neverovatan protivnik. Da nisi to shvatila na nekom nivou, i da nisi sportski i fer birala osobe koje su dovoljno snažne da ti se suprotstave, načinila bi i više štete."

Zatim je nastavio: "Zapravo, zaslužuješ pohvalu što nisi nepošteno iskoristila prednost nad onim muškarcima koji ne bi imali šanse protiv tebe. Kako god bilo, morao sam da tražim po celom svetu da bih ti pronašao partnere koji su i sami uspešni ratnici u psihičkom pogledu. Ti koristiš svu svoju umnu snagu protiv njih, a onda se čudiš zašto se stvari ne dešavaju prijateljski."

"Ali ja nemam nameru da bilo koga povredim", bunila sam se.

"Naravno da nemaš", odgovorio je. "Samo pokušavaš da nateráš muškarce da rade ono što ti misliš da je najbolje za oboje. Zar ne vidiš koliko je arogantno s tvoje strane da insistiraš na tome da si baš ti ta koja sve zna najbolje? Bog je i tvojim partnerima dao slobodnu volju. Oni moraju da imaju svoju tačku gledišta, i da sami odluče šta je najbolje za njih."

"Ali ako će svako da ide svojim putem i da radi šta hoće, kako će ljudi ikad biti zajedno?", insistirala sam.

"Ljudi budu zajedno ako, i kada, oboje žele iste stvari. Ljudi se iskreno posvećuju jedno drugom kad oboje veruju da im to služi u lične svrhe. I iskreno ostaju zajedno onoliko dugo koliko takva odluka istinski traje.

Meni ne izgleda da Brent vidi budućnost s tobom kao nešto što će ga učiniti srećnim. Možda misliš da donosi pogrešnu odluku – možda si čak i u pravu. Ali, suština je u tome da tu odluku mora on da donese. U redu je da pokušaš da ga ubediš u svoje viđenje stvari, ali nije fer da ga stavljaš u neku vrstu seksualne začaranosti ili da ga mučiš krivicom. Ne smeš da ga zavaravaš ili da činiš da se oseća kao loša osoba zato što ne želi isto ono što i ti."

Malo-pomalo, počela sam da se suočavam sa činjenicom da sam pokušavala da nateram Brenta da učini nešto što on nije smatrao da je najbolje za njega, samo zato što sam ja odlučila da bi to bilo nabolje za oboje. Kad se tako sagleda zaista nije zvučalo naročito lepo. Ja svakako ne bih želela da meni neko to radi.

Postepeno sam uvidela da sam, iza svoje maske nevinosti i lomnosti, zapravo težak manipulant. To nije bila ljubav, naglasio je moj vodič, već golo nasilje. Koristila sam svoju seksualnost kao uže, a svoje sposobnosti kao oroz da okinem krivicu kao pušku, u naporu da dominiram i kontrolišem muškarce čiji je jedini greh bio što im je stalo do mene. To što su moje namere bile dobre malo se računalo u svetlu mog bezobzirnog ponašanja.

Ipak, nije bilo sasvim pošteno tražiti od mene da budem odgovorna za takve ružne motive, kad uopšte nisam bila svesna onog što radim. Moj vodič je, međutim, odmah naglasio da sam sama izabrala da ove mahinacije držim podalje od svesti. Tako sam mogla da se branim racionalizacijom i smatram sebe nevinom žrtvom muškaraca, dok se, s druge strane, osećam slobodnom da budem psihički nasilna kad je to odgovaralo mojim ciljevima. Ja sam mogla njih da kontrolišem dok su oni bili zauzeti osećanjem krivice zato što navodno oni kontrolišu mene!

Još gore, moj vodič je počeo da insistira na tome da nije dovoljno da u meditaciji priznam svoje destruktivno ponašanje samo njemu. Kazao je da moram tačno da kažem Brentu šta sam mu radila i da mu dam odobrenje da ostane ili ode, već kako smatra da je najbolje. Proveli smo nedelje raspravljajući se o tome, ali je moj vodič bio mnogo bolji u debatama od mene. Izneo je veoma snažan argument u prilog tome da razrešim Brenta i krenem dalje u potragu za nekim ko će želeti iste stvari u životu kao i ja. Slušajući ga, shvatila sam da je očito da nemam šta drugo da uradim.

Zatim bih završila meditaciju i skliznula u sanjarenje o tome kako će sve biti divno – samo da Brent shvati stvari na moj način! Ove idilične fantazije su se smenjivale sa slikama tragičnog samotnog života koji ću voditi ukoliko naša veza ne uspe. Ako izgubim Brenta, možda nikad neću naći nekoga koga ću voleti i za koga ću se udati. Biću zauvek sama. Nisam mogla da podnesem takve misli. Ali, zašto bih mislila o tome, kad sam bila tako blizu toga da uverim Brenta da prihvati moj stav? Pa šta ako to uključi malo prijateljskog ubeđivanja? Na kraju će mi biti zahvalan!

Ali na kraju sam ja bila ta koja je prihvatila činjenice. Nevoljno sam popustila svom vodiču. "U redu", rekla sam mrzovoljno. "Šta hoćeš da uradim?"

Moj unutrašnji glas mi je kazao da treba da pozovem Brenta, zamolim ga da dođe i priznam mu sve način na koje sam pokušavala da manipulišem njim – kroz seks i krivicu. Trebalo je da mu otkrijem mračne niše svojih misli o njemu, a zatim da ga uverim da je u stvarnosti on bio veliki blagoslov u mom životu i da sam samo napredovala poznavajući ga. Zatim je trebalo da ga pustim da ode i nađe nekog novog, ispraćajući ga sa svom svojom zahvalnošću i blagoslovom.

Dakle, uradila sam to, mada je taj razgovor bio jedan od najtežih koje sam ikad vodila. Bilo je neopisivo neprijatno naglas reći sve podmukle, zlobne stvari koje sam uradila da bih učinila da se Brent loše oseća.

"Sećaš se one prilike u restoranu kad si ti rekao 'x', a ja rekla 'y'? I ti si se na kraju osećao strašno loše? E, pa to sam uradila samo zato da bi mislio da si rekao nešto stvarno bezosećajno što me je jako povredilo."

Brent je izgledao kao prikovan dok je slušao moju ispovest. Nisam mogla na licu da mu pročitam šta misli, možda zato što mi je bilo jako teško da ga gledam u oči. A i šta je imao naročito da misli, osim da sam ja jedan neverovatno prepređeni skot?

"Mislim da je to sve što sam htela da ti kažem, Brente", slabašno sam završila. "Hvala ti što si mi pružio priliku da ti to kažem. Bio si pravi blagoslov u mom životu i nikad te neću zaboraviti, ili zažaliti zbog bilo čega što se desilo među nama. Ti si sjajan čovek, i ja sam mnogo dobila poznavajući te. Zaista se izvinjavam zbog svake prilike u kojoj ti baš i nisam bila prijatelj. Nadam se da će ti život doneti ljubav, uspeh i sve drugo što tražiš."

Uopšte nisam bila pripremljena na Brentov odgovor: "Zaista si neverovatna žena!" uzviknuo je, a široki osmeh mu je ozario lice. Prišao je mojoj stolici, obuhvatio me rukama i odneo u spavaću sobu, gde smo se smejali i plakali i vodili ljubav. S našeg odnosa je bila podignuta senka. Nikad se nisam osećala tako blisko s njim, niti tako svesna njegove ljubavi prema meni.

Nova jasnoća našeg odnosa nas je naterala da oboje shvatimo činjenicu da, bez obzira na ljubav koju smo delili, nismo bili jedno za drugo. U ovoj fazi života Brentove težnje su bile okrenute karijeri, a vreme i pažnja koje je bio spreman da posveti našem odnosu nužno su bili ograničeni. Rastali smo se posle nekoliko nedelja kao najbolji prijatelji. Znala sam da je tako ispravno, a znao je i on.

Oslobađajući Brenta osetila sam da se nešto pomerilo u meni, ali nisam mogla iskreno da kažem da je bilo nabolje. S jedne strane, odlučila sam da nikad više sebi ne dozvolim da se ponašam tako destruktivno prema muškarcima. S druge strane, shvatanje da više nisam sposobna da manipulišem muškarcima preko seksa i krivice, učinilo je da se osećam beznadežno u pogledu budućih ljubavnih veza, više nego što sam ikad bila. Kao da sam bila u čamcu, a oduzeli su mi vesla. Neprijateljsko more me je besciljno vuklo, a ja nisam mogla da manevrišem.

U to vreme sam već ulazila u srednje godine, bez neke naročite lepote, bogatstva, uspeha ili bilo koje druge značajne privlačnosti. A sve se, naravno, dešavalo u vreme kad su novine neprekidno donosile različite statistike koje su tvrdile da sama žena mojih godina ima veće šanse da pogine u terorističkom napadu nego da nađe muža. Ako više nisam mogla da osvojim muškarca seksom i krivicom, čemu sam mogla da se nadam?

Mislim da sam u jednom trenutku prosto digla ruke. Prvi put u životu sam se suočila s verovatnoćom da nikad neću naći srodnu dušu koju sam oduvek želela. Napunila sam četrdeset godina bez nekog naročitog uspeha na tom polju. Možda je moja sudbina bila da budem sama do kraja života.

Kad sam se pomirila s tom mogućnošću, osetila sam da su mi se prioriteti promenili. Najzad, ako je trebalo da bude tako, trebalo je da iskoristim situaciju što bolje, jer to nije značilo da ne mogu da imam pristojan život, samo na drugi način. Imala sam zanimljiv posao i divne prijatelje. Sa iznenađenjem sam shvatila da veliki broj dragocenih trenutaka u mom životu nije imao nikakve veze s romansom.

Odlučila sam da više ne pokušavam da sve kontrolišem. Preputila svom vodiču da smisli šta da učini s mojim ljubavnim životom. Kad sam uvidela kakvu sam zbrku pravila, i napravila, od svojih veza tokom proteklih godina, odjednom više nije bilo strašno dozvoliti nekom da preuzme tu brigu. Prestala sam da živim za dan kad ću sresti g. Pravog i počela da se usredsređujem na to da uživam što više mogu u onome što se tog trenutka dešavalo. I kao što se dešava – možda se uvek tako dešava – suočavanje s neprijatnom istinom nije dovelo do osećanja poraza, već do očekivanja nečeg dobrog. Samo što sam odlučila da se provodim što je bolje moguće u samačkom životu, srela sam svoju srodnu dušu – Arnija!

Kad danas pogledam unazad, jasno mi je da ne bih pronašla svog muža u trenutku kad se to desilo da nisam naučila bolnu lekciju iz veze s Brentom. Sve dok mi vodič nije pomogao da shvatim svoje greške i ispravim ih, nisam bila sposobna za iskreni ljubavni odnos *ni sa kim*. Ne mogu a da se ne upitam koliko ranije bih možda pronašla ljubav koju sam tražila, da sam bila spremna da obratim pažnju na svog vodiča u tinejdžerskim godinama, ili u dvadesetim. Kako se već i dešava, bio je potreban dugi niz neuspeha i razočaranja da me ubede da obratim pažnju na ono što je moj unutrašnji učitelj pokušavao da mi kaže. Sve dok

sam uporno grešila u ponašanju, partner koji je zaista bio na raspolaganju za onu vrstu nežnog i безусловnog ljubavnog odnosa koji sam želela, bio je beskoristan za mene.

Da li je dobar psihoterapeut mogao da mi pruži istu vrstu pomoći kao i moj vodič? Možda. Mnogo je verovatnije da ne bi. I sama sam psihoterapeut i imam veliko poštovanje za ono što psihoterapija može da ponudi. Ali mi, terapeuti, uglavnom radimo na osnovu onoga što nam klijent kaže, a ja nisam mogla nikome da saopštim šta sam činila Brentu, jer ni sama nisam bila toga svesna. Moje odbrane su bile tako prefinjene da je svako ko je razgovarao sa mnom sticao istu sliku kao i ja – da me je još jednom neki muškarac razočarao jer nije mogao da savlada svoj patološki strah od obavezivanja.

Jedva čekam da vam ispričam kako mi je moj unutrašnji učitelj najzad pomogao da pronađem ljubavni odnos kakav sam uvek želela. Pre nego što vam ispričam svoju priču, ili iskustva drugih parova srodnih duša koji veruju da se nikad ne bi međusobno pronašli bez neke vrste unutrašnjeg vodiča, možda bi bila dobra stvar da zastanete i pobliže pogledate koncept ljubavi srodnih duša. Zašto je neko vaša srodna duša? Ko su naši vodiči? I zašto je nekima od nas tako teško da pronađu onu vrstu ljubavne veze koju svi tako žarko želimo?

Smernice za ostvarivanje veze s srodnom dušom

1. Prestanite da se usredsređujete na mane vašeg partnera i tražite da vam budu otkrivene vaše mane.
2. Naučite da slušate glas svog vodiča u meditaciji.
3. Budite spremni da se suočite s istinom, čak i ako je veoma neprijatna ili razočaravajuća.
4. Nežno se oslobodite veze koja vas više ne zadovoljava.
5. Suočite se s vlastitim greškama sa saosećanjem i preduzmite neophodne korake da ih ispravite.

Glava 2

Šta vas sprečava da pronađete srodnu dušu?

Tolerancija na bol može biti vrlo visoka, ali nije bezgranična. Na kraju, svako počinje da shvata, ma kako mutno, da mora postojati bolji način.

Kurs iz čuda

Naravno, to će biti ljubav na prvi pogled. Svog jedinog i pravog ugledaćete prvi put na drugom kraju sobe prepune ljudi, i kad vam se oči sretnu, drhtaj prepoznavanja će proći kroz oboje kao električna struja. Neće biti potrebe za rečima. Poći ćete jedno prema drugom kao da vas vuče nesavladiva unutrašnja magnetna sila, i kad vam se ruke dotaknu, izgledaće kao da violine sviraju svuda oko vas. Svi drugi će nestati!

Tako izgleda prava ljubav, zar ne? Trenutna. Neodoljiva. Izdašna.

Pa ... ne. Priče o srodnim dušama o kojima ćemo razgovarati u ovoj knjizi, jasno će pokazati da ovo uopšte ne liči na način na koji se prava ljubav dešava ljudima koji su imali sreće da je pronađu. Možda ćete se iznenaditi kad saznate da samo u malom broju "pravih" veza ljudi budu pogođeni odmah na ovaj način. Početna reakcija kod većine se kreće od nezainteresovanosti do jasne odbojnosti. Na primer, kad je bivši predsednik Džon Adams prvi put, na jednoj zabavi, sreo svoju srodnu dušu, Ebigejl Smit, otišao je kući i u svoj dnevnik napisao čitav spisak njenih mana. Kao što je oholo primetio – muškarce naprosto ne privlači ta vrsta devojaka!

Zaista, mnoge srodne duše moraju da se sretnu mnogo puta pre nego što se razvije bilo kakva privlačnost. Ako je prava ljubav retko najavljena ubrzanim pulsom ili halucinacijom simfonijske muzike, i suprotno je tačno. Ljudi zbog kojih padamo u nesvest, retko su ljudi koji nas zadrže. Daleko od toga da je nepogrešiv indikator nepodesnosti, ali ljudi koji nas obore s nogu obično su ljudi koji nam slome srce. Kad treba odrediti da li je neko vaša srodna duša, hemija promaši metu u kilometrima.

Ovo ne osporava mogućnost da vaša duša može da rezonira kad prvi put sretnete pravog. Verovatno će se odmah pojaviti neki osećaj bliskosti ili ugodnosti u njegovom/njenom prisustvu. Ali to unutrašnje komešanje je relativno tanano i lako može biti skriveno mislima o mnogim dobrim razlozima zbog kojih ta osoba nije za vas. Jeste neobično, ali naša srodna duša retko privlači našu ličnost – naš ego. Baš zato se i zove srodna duša, a ne srodni ego.

Verujem da svi mi koji težimo ljubavi imamo svog idealnog partnera koji nam je suđen u životu. Nažalost, mnogi od nas se neće gnjaviti borbom da bi dobili one koji nam najviše odgovaraju. Sasvim je moguće da ste već sreli svoju srodnu dušu – možda i više nego jednom. Ako ste dozvolili ograničenom delu vašeg uma da rukovodi vašim romantičnim vezama, verovatno ste bili isuviše zauzeti zaljublivanjem u sve moguće pogrešne ljude, da biste mu/njoj posvetili pažnju. Sva je šansa da nećete prepoznati osobu koja vam je suđena ni sledeći put kad se sretnete, jer on/ona čak i nisu vaš tip.

Kako možete da promenite svoje izgleda i završite s "osobom koja vam je određena na nebu"? Ako ste ispunili svoj deo traženja ljubavi na pogrešnim mestima, možda vredi da uzmete u obzir potpuno novi pristup romansi – onaj koji koristi vođstvo više sile.

Digresija za skeptike

Možda vi ne verujete u višu silu. Nema problema. Nije mi namera da promovišem neki sistem duhovnosti ili religije – namera mi je samo da podelim s vama strategiju za pronalaženje ljubavi koja je bila korisna i meni i mnogim drugima. Da li će koristiti i vama je odgovor koji će vam dati iskustvo. U konačnoj analizi, jedini način da to otkrijete jeste da stalno pokušavate.

Parovi i pojedinci koji su meni izneli svoje priče o suđenoj ljubavi, pripadaju širokom spektru religioznih i nereligioznih zajednica, kao što su hrišćani, Jevreji, muslimani, budisti, hinduisti, pristalice Novog Doba, kao i agnostici i ateisti. Njihova lična vera je uticala na način na koji su *interpretirali* unutrašnje vođstvo, ali ni vera ni njen nedostatak nisu *uticali* na događaj. Sasvim je jasno da nam nije potreban sistem verovanja koji podržava postojanje unutrašnjeg vodiča da bismo ga čuli.

Zaista, ako ste kao većina ljudi, verovatno imate neko lično iskustvo o vašem unutrašnjem vodiču. Možda ste "primili" intuitivni uvid, čuli mudri unutrašnji glas ili imali predosećanje koje vam je koristilo. Možda je vaše vođstvo imalo oblik "koincidencije" s tako sveobuhvatnim i dubokim značenjem da je izgledalo kao da ga je organizovala nevidljiva ruka. Da li ste ikad reagovali na neku lični promašaj mrmljanjem: "A nešto mi je govorilo da ovo neće ići."? Ako je tako, vrlo je verovatno da ste iskusili ono što ja zovem vođstvo, iako ga vi možda tako ne prepoznajete.

Ko ili šta je to "nešto" što nam "govori" kad smo na pravom ili pogrešnom putu? Ko nam nudi letimičan uvid u moguću budućnost, i organizuje čudne koincidencije da nam na nešto ukaže? Mišljenja se razlikuju. Neki ljudi osećaju da ta uputstva dobijaju od anđela čuvara, sveca zaštitnika, životinje moći, duha prirode ili predaka. Drugi veruju da čuju svoj unutrašnji viši self, Boga ili Sveti Duh. Osobe koje više vole uobičajeni naučni pristup univerzumu, pripisuju ovaj tajanstveni osećaj znanja o nečemu o čemu nema mogućnosti da nešto znaju, slabo razumljivoj sposobnosti mozga kao što je "šesto čulo", ESP[1] ili intuicija. Psihološki orijentisani vole da kažu da su se uključili u svoj podsvesni ili nadsvesni um.

Moje uverenje je da sve nas vode prosvetljena bića, koja s ljubavlju brinu o nama, kao što starija deca brinu o mlađoj. Iako sam čvrsto uverena da ovi nevidljivi pomoćnici rade tokom celog našeg života zajedno s našim umom na nesvesnom nivou, ipak mislim da možemo imati više koristi od pomoći koju nam pružaju ako naučimo da s njima komuniciramo svesno.

Vođstvo je stvarno, ali stvari koje ću o njemu reći su, zaista, samo moj napor da razumem i uobličim fenomen koji je tajanstven, tanan i složen. Ako vi funkcionišete u sasvim drukčijem konceptualnom sistemu, slobodno izrecite stvari koje ja govorim jezikom koji vam je smisleniji. Ono što ja zovem vođstvo, mnogi ljudi zovu *intuicija*. Kad ja kažem *meditacija*, drugi misle na koncentraciju, kontemplaciju ili refleksiju. Ne morate da se složite s mojom načinom gledanja na stvari da biste videli da su ove, istinite priče o ljubavi srodnih duša očaravajuće, nadahnjujuće i veoma poučne.

Šta su srodne duše?

Da počnemo naše proučavanje ljubavi srodnih duša definisanjem nekih važnih pojmova. Zbog čega je neko vaša srodna duša? Zašto je nekad teško prepoznati partnera koji bi vam najviše odgovarao?

Sveukupnost vašeg bića ću nazivati self, i taj self ima izvesne kapacitete. On ima kapacitet da oseća, što ću zvati vaša duša, kapacitet da prepozna istinu – znanje – što ću zvati duh i kapacitet da misli što ću zvati um.

Rekla sam da je vaša duša vaš kapacitet da osećate; to je, ujedno, i vaš kapacitet da doživite ljubav. Duša takođe ima želje, a te želje su uvek prilika za davanje, drugim rečima za doživljavanje ljubavi. Tako je srodna duša neko s kim vaša duša želi da bude jer ta posebna veza nudi ogromno područje za iskazivanje ljubavi.

Duh je vaš kapacitet da znate. Kad je vaš um u svesnom kontaktu s duhom vi doživljavate otkrovenje istine. U tom trenutku sve odjednom dobija smisao, a suštinska dobrota i savršenstvo svih bića postaju očigledni, onemogućavajući strah. Kad je naš um usklađen s našom dušom, mi s ljubavlju rezonujemo s određenim osobama, ali kad se fokusiramo na naš duh sve volimo podjednako.

Treći kapacitet selfa je da misli, što uključuje i svesnu i nesvesnu pažnju. Kada usmerimo pažnju na našu dušu doživljavamo radost zbog međusobne ljubavi. Kad usmerimo pažnju na duh, mislimo realno i svesno doživljavamo krajnju ispravnost svega. Kad se um, duša i duh međusobno ujedine kažemo da smo u skladu sami sa sobom.

Iako je prirodno da naš um bude ujedinen s našom dušom i duhom, moguće je i da se odvoji od našeg unutrašnjeg bića. Kad se to desi, naše misli više nemaju osnov u realnosti, već odlutaju u svet imaginarnih mogućnosti. Ovaj proces je neizbežno zastrašujući jer podrazumeva skrajnutost našeg razumevanja stvarnog značenja stvari, radi spekulacija o tome šta bi mogle da znače, ako se njihov istinski odnos prema događajima ignoriše. Komadanjem našeg opažanja na ovakav način, mi imamo doživljaj razdrobljenog sveta u kome, na kraju krajeva, ništa što vidimo ne mora ništa da znači. Taj aspekt našeg uma, odgovoran za pogrešnu interpretaciju stvarnosti je ono što ću zvati ego.

Molim vas, obratite pažnju na to da ću pojam ego koristiti na način koji je saglasniji sa uobičajenom upotrebom, nego s Frojdovom teorijom. Vrline koje mnogi psiholozi pripisuju jakom, ali fleksibilnom egu, ja pripisujem uticaju duše i duha. Ja posmatram psihopatologiju kao rezultat intenzivne ego identifikacije, a mentalno zdravlje i mističku pažnju kao više nivoe transcendiranog ega. Po mom mišljenju, što je ego manje identifikovan (egoističan), osoba ima više ljubavi, mudrosti i realnosti.

Kako naš ego proizvodi iluzije

Jasno je da je ljudski um spreman da se igra s idejama. Mi možemo da zamislimo sve vrste stvari koje u stvarnosti ne postoje – neveru vernog ljubavnika, na primer – i kad u te misli o nerealnim stvarima uložimo veru, one nam izgledaju stvarne. Kad jednom pomerimo naš mentalni fokus s duše i duha, to je kao da smo otišli u svet bajki da se igramo. U tom svetu svaki događaj može da se vidi na različite načine, a mi smo slobodni da izaberemo u šta ćemo verovati, nezauzdani znanjem o tome šta je stvarno. Vrlo se ponosimo

sopstvenom sposobnošću da vidimo stvari na svoj osobeni način, i volimo da mislimo da nas naše lične perspektive čine jedinstvenim i zanimljivim.

Zaista, do vremena kad postanemo odrasli ljudi, većina od nas izjednačava sopstvenu perspektivu sa sopstvenom individualnošću. Na primer, ako neko želi da sazna ko ste vi, vrlo je verovatno da ćete odgovoriti objašnjenjem šta mislite o različitim važnim temama: "Ja sam osoba koja ... nikad ne izbegava težak posao ... mrzi matematiku ... ne podnosi surovost prema životinjama." Ono što ste učinili jeste ponovno smišljanje sebe samog kao osobe koja vidi stvari na ovaj, a ne na onaj način. Naravno, vaš jedinstveni pogled na stvari zapravo ne kaže ništa o tome ko ste vi zaista. Da ste odrasli u nekoj drukčijoj porodici ili društvu, videli biste stvari iz drukčije perspektive, ali biste i dalje vi videli.

Self za koji mislite da ste vi, na osnovu uverenja i stavova koje ste usvojili, ja ću zvati vaš ego ili ličnost. Nevolja je u tome što, kad se jednom identifikujete s tim lažnim selfom, sve što se dalje dešava pojačava njegovu, a ne vašu interesovanja. Kad se snažno identifikujete s ulogom koju slučajno igrate u ovom životu, sve vidite kako bi taj lik u drami video. Postaje vam prirodno da radite stvari koje bi on/ona radili, i tražite onu vrstu iskustva koju bi takva osoba cenila. A ako te aktivnosti nisu smislene vašem istinskom selfu, osećaćete se prazno i nezadovoljno ne znajući zašto.

Zašto je tako teško prepoznati svoju srodnu dušu?

Osnovna prepreka za pronalaženje srodne duše je to što, kad se jednom identifikujemo s egom koji smo izmislili i koji nas zastupa, na naše romantične izbore snažno utiču sklonosti, odbojnosti i predrasude kojima nas je naučilo naše odrastanje i vaspitanje. Svaki ego pravi spisak karakteristika partnera koga želi, uključujući i određene telesne osobine koje je naučio da smatra privlačnim, kao i ponašanje, temperament, socijalni status, uverenja i stavove koji su povezani s idealnim životnim partnerom. Psiholozi to zovu ljubavna mapa. Kad sretnemo nekog ko blisko odgovara konceptu našeg ega o idealnom partner, naš lažni self je uzbuđen i zamišlja da voli. Ako se identifikujemo s našim egom dok se to dešava, bićemo očarani i uvereni da je ta osoba naša srodna duša!

Međutim, naš ego nije naš self, nego naša slika selfa – izmišljen lik koji traži drugog glumca da igra dopunjujuću ulogu. Kad omogućimo našem lažnom selfu da vodi naš ljubavni život, nije mnogo verovatno da će partneri koje taj self bira nas da usreće. Naš ego je zainteresovan samo za dramske aspekte veze, a ne za njen potencijal da pruži priliku za međusobnu ljubav.

Naša duša traži partnera s kojim je moguća duboko značeća, međusobno ispunjavajuća veza – osobu koja funkcioniše na našem nivou svesti, deli naš životni smisao i izaziva nas da nadržavamo ograničavajući self-koncept. U nekim slučajevima naš istinski self može da izabere ovu srodnu dušu još pre našeg rođenja i obezbedi susret u odgovarajućem trenutku našeg života. Ali, ako se zapletemo u identifikaciju s našim egom, biće nam vrlo teško da prepoznamo idealnog partnera kad ga sretnemo.

Naša ljubavna dilema

Ukratko rečeno, evo u čemu je ljudska ljubavna dilema: osobe koje privlače naš ego su retko one osobe s kojima naša duša duboko želi da bude, a naša srodna duša je često osoba koja izgleda potpuno pogrešno našem egu. Sve dotle dok se identifikujemo s lažnim selfom, osuđeni smo na kob traženja jednog partnera za drugim, koji će očarati naš ego, a zapravo će imati malo da ponude našoj duši.

Nažalost, većina od nas je toliko zapetljana u ego identifikaciju, da imamo malo svesti o duši i njenim željama. Možemo da vidimo da se uvek zaljubljujemo u osobe koje nas na kraju razočaraju, a nemamo pojma šta različito treba da uradimo da bismo postigli bolji ishod. Mnogi od nas prave katastrofalnu grešku pretpostavljajući da ćemo prepoznati svoju srodnu dušu po stepenu oduševljenja koje ego ima u nekoj vezi!

Rešenje

Srećom, pomoć je dostupna i to u obliku unutrašnjeg vodiča. Možda smo mi izgubili iz vida sopstveni životni smisao i želje naše duše, ali svako od nas može da nauči da stupi u kontakt s unutrašnjim vodičem koji to pamti. Zaista nije bitno da li mislimo na vođstvo u spiritualnom ili psihološkom smislu. Kad god se usaglasimo s mislima punim ljubavi, dostupnim u našoj svesti, stičemo stepen mudrosti i uvida koje inače ne bismo imali.

Kako se ovaj metod nalaženja srodne duše razlikuje od drugih? Najromantičnije grupe za samopomoć[2] nude alat za pronalaženje odgovarajućeg partnera i za uspostavljanje održive veze. Oni podučavaju veštini komunikacije, samoiskazivanja, uspešnog ponašanja prilikom udvaranja, rešavanja sukoba i slično. Kako ja vidim, ovaj alat je samo to – alat; zato je ograničenog efekta. Čemu služi alat ako nemate pojma kakvu vezu da stvarate ili koga da prihvatite kao partnera za stvaranje te veze?

O svojoj duši možete misliti kao o arhitekti veze koju istinski želite da stvorite sa srodnom dušom, a o svom unutrašnjem vodiču kao o građevinskoj firmi. U nedostatku projekta, vaša duša je smislila da zadovolji vaše potrebe i želje, a vaš unutrašnji vodič da obezbedi "finansijski" izvor i da rukovodi građevinskim poslovima. Zato nema značaja kakvim alatom raspolazete ili koliko ga vešto koristite. I dalje ćete biti kao dete koje pokušava da sagradi palatu nasumično zakucavajući daske jednu na drugu.

Ako želite nešto da postignete, razumno je da poslušate savete onih koji su uspešno uradili ono što vi želite da uradite. Kao što pokazuju priče o suđenoj ljubavi, postoji proces kroz koji ljudi moraju da prođu na putu postizanja veze svojih snova. Moraju se desiti neke unutrašnje promene pre nego što romantično ispunjenje bude moguće, a postoji i unutrašnji glas koji nam se obraća kroz ove promene i pomaže nam da prepoznamo našu srodnu dušu.

Evo suštine. Svako od nas ima dva unutrašnja savetnika: jedan je ego (ličnost) koji smo skleпали na osnovu tačnih i pogrešnih informacija dobijenih tokom vaspitanja; drugi je mudar vodič, pun ljubavi, posvećen da nam pruži pomoć u dostizanju naših najviših potencijala. Oba savetnika nam nude pomoć da pronađemo pravu ljubav, ali samo jedan od njih može i da održi svoje obećanje.

Ako vam je teško da pronađete srodnu dušu možda još niste dostigli period života u kome vas dvoje treba da se sretnete. No, takođe je moguće da ste već sreli vašu srodnu dušu – možda i nekoliko puta – i odbili ga/je. Sve dotle dok budete slušali pogrešan unutrašnji glas – glas ega – vaši budući romantični izbori neće biti ništa bolji od onih iz vaše prošlosti.

Ko sam ja da vas savetujem o ljubavi?

Šta mene čini stručnjakom za nalaženje srodne duše? Pa, kao klinički psiholog prošla sam kroz profesionalnu edukaciju da pomognem ljudima u pogledu njihovih veza, a moj posao psihoterapeuta mi je, svakako, obezbedio bogatstvo prilika da proučim ljubavne uspehe i neuspehe drugih ljudi. Bilo da sam pročitala, bilo da sam sama intervjuisala priličan broj parova koji izgleda da uživaju u "vezi određenoj na nebu", tek, stekla sam vredne uvide proučavajući njihova iskustva.

Ali, iskreno, moja najznačajnija kvalifikacija leži u činjenici da sam uspešno sledila savete svog unutrašnjeg vodiča i ostvarila sopstveni čarobni brak srodnih duša. Budući da sam na putu do srećnog ishoda napravila svaku grešku koju možete da zamislite, ne samo da znam šta uspeva – prilično dobro znam i šta ne uspeva!

Postoji bolji način traženja ljubavi. Ako niste zadovoljni metodom koji ste primenjivali, pozivam vas da promenite svoju taktiku. Kao što se u "Letećem cirkusu Montija Pajtona" kaže: "A sad – nešto sasvim drukčije!"

Smernice za ostvarivanje veze srodnih duša

1. Razmotrite mogućnost da u vama postoji izvor mudrosti koji zna, bolje od vas, koji partner će vas učiniti srećnim.
2. Ne obeshrabrite se zato što vaši pokušaji da pronađete pravu ljubav nisu dosad uspevali; novi pristup može da da bolje rezultate od vaših najluđih očekivanja!
3. Ne slušajte više svoj ego već počnite da slušate svoju dušu i svog vodiča!

(...)

[1] ESP – ekstrasenzorna percepcija ili vančulno opažanje. Prim. prev.

[2] U Americi su vrlo popularne grupe za samopomoć – self-help grupe. To su grupe koje spontano – a zatim organizovano – prave osobe koje imaju isti problem i cilj. Nisu stručne, mada u njima može biti stručnjaka s istim problemom, i kroz razgovore i međusobnu podršku pokušavaju da pomognu jedni drugima. Prvobitno su to bile grupe Anonimnih Alkoholičara (AA), sada postoje za svaku vrstu problema koji vam može pasti napamet. Prim. prev.